Rok VIII. Lipiec 1932 Nr. 7.

WIADOMOŚCI KONTROLI SKARBOWEJ

ORGAN ZAWODOWY
STOWARZYSZENIA URZĘDNIKÓW KONTROLI SKARBOWEJ
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Adres Redakcji i Sekretarjatu Stowarzyszenia Urzędników Kontroli Skarbowej: Warszawa, ul. Koszykowa 45 m. 8. Telefon 815-93.
Konto P. K. O. № 1444.

Warunki prenumeraty: Członkowie Stowarzyszenia U. K. S. otrzymują pismo bezpłatnie. Dla niecztonków cena egz. 50 gr.

Ceny ogłoszeń: Cała strona 60 zł., pół strony 35 zł., 1/4 strony 20 zł.

Na czasie.

Rok ubiegły przyniósł pracownikom wiele ciężkich ciosów. Dotknięci powodzią klęsk walących się jak lawina, koledzy nasi szukają gorączkowo ratunku, a choćby nawet tylko częściowej ulgi. Zmuszeni do ograniczenia się na każdym kroku uważają, że należałoby ograniczyć składki albo je zupełnie przestać płacić t. j. wystąpić ze Stowarzyszenia.

Czy hasła te zostały należycie przemyślane? Czy to jest właściwa droga? I czy takie postępowanie jest wskazane? Nad tem należałoby się zastanowić, a zastanowiwszy odpowiedzieć krótko, nie, nie i jeszcze raz nie!

Nie Koledzy! to droga błędna i to droga zła! To zwykłe tchórzostwo. Nam dezerterować nie wolno. My ludzie pracy, którzy nie mamy ani ziemi, ani domów, ani kapitałów, mamy nasze jedyne dobro: „pracę“ i jej warunki. O to, o pracę właśnie i jej warunki walczymy od dawna i jeśli spojrzymy wstecz, nawet niezbyt daleko, o lat powiedzmy 50, to zobaczymy, że jednak Świat Pracy, krok za krokiem wykuwa kolejny ku lepszemu jutru, szczebel po szczeblu pnie się po drabinie społecznej na na-

leżny mu stopień. Widzimy, że pracownik dochodzi do głosu, zdobywa znaczenie wśród innych warstw społecznych, ale nie drogę łatwych tryumfów, ale w długiej, żmudnej i wytrwałej walce. — W walce ciągłej i nieustannej. W walce zaś bywają momenty zwycięstw, ale i momenty niepowodzeń. Czyż naprawdę niepowodzenie, nawet klęska, spowodowana przez kryzys ogólno - światowy, mogła tak kolegów zniechęcić? Czyż dlatego, że w tym wypadku, wobec siły wyższej, Związki okazały się prawie bezsilne, mamy wnosić, że są nam niepotrzebne? Czyż mamy zdawać się na łaskę i niełaskę fal życiowych i zaprzestawać walki i obrony? Wątpimy, by znalazł się choć jeden z kolegów, któryby odpowiedział „tak"! Gdybyśmy brali analogję z życia państwowego wniosek byłby wręcz przeciwny.

Przypomnijmy sobie rok 1920.

Armia nasza była w odwrocie prawie rozgromiona, kraj wyniszczony, a jednak społeczeństwo wtedy nie „głosiło hasła „nie płacić podatków", ale nie tylko pieniądze, lecz kosztowności, nawet ostatnie pamiątki niosło i oddawało na skarb. Hasłem było, „wszyscy na front i wszystko dla frontu". Ta zdecydowana wola, ta ofiarność dokonały zwycięstwa.

Dla świata pracy, dla urzędników państwowych rok 1931 jest właśnie takim rokiem ciężkich przejść. Tylko solidarność, tylko do najwyższych granic posunięta ofiarność, praca i poświęcenie mogą nam przynieść zwycięstwo — Koledzy nie oglądajmy się na tych, co myślą tylko dokąd rejterować, ale zapatrzeni w jaśniejące nam ideały lepszego jutra ramię przy ramieniu z całym światem pracy, dążmy do zwycięstwa. Oszczędność 2,3 czy 5 groszy dziennie nie poprawi naszej sytuacji, a może się przyczynić do zaprzepaszczenia wyników wieloletniej pracy.

Zła konjunktura może minąć jutro lub pojutrze, nastąpią czasy sprzyjające naszym poczynaniom, ale co potrafimy zrobić, jeśli dopiero wówczas przystąpimy do montowania odpowiedniego aparatu.

Obowiązkiem każdego pracownika jest należeć do swej zawodowej organizacji, tę organizację zawsze popierać i dążyć do stworzenia jednej wielkiej centrali, obejmującej wszystkie związki pracownicze.

O tem ani na jedną chwilę nie wolno nam zapominać.

Przypominamy, że czasopismo wysyłać będziemy tylko kolegom, regularnie opłacającym składki członkowskie.

Z Zarządu Głównego.

Dnia 24 czerwca r. b. odbyło się posiedzenie Prezydjum Zarządu, przyczem załatwiono bieżące sprawy Stowarzyszenia, oraz opracowano tekst memorjału do Ministerstwa Skarbu z przedstawieniem uchwał Walnego Zjazdu. Memorjał będzie złożony po urlopach.

Dnia 25 lipca r. b. odbyło się posiedzenie Prezydjum Zarządu Gł. przyczem rozpatrywano sprawy Domu Wypoczynkowego „Gorgany" i zastanawiano się nad potrzebnemi tam inwestycjami. Prezydjum postanowiło w obszernem piśmie powiadomić wszystkich Członków Zarządu Głównego o swych spostrzeżeniach.

W miesiącu czerwcu i lipcu przedstawiciele naszego Stowarzyszenia kilkakrotnie brali udział w posiedzeniach Międzyzwiązkowego Komitetu Pracowników Państwowych, przyczem dyskutowano nad projektem nowego kodeksu cywilnego, a szczególnie jego części traktującej o pracownikach. Międzyzwiązkowy Komitet złożył do Podkomisji Prawa cywilnego Komisji Kodyfikacyjnej swój protest, przeciwko dotychczasowemu brzmieniu projektu nowego kodeksu.

Międzyzwiązkowy Komitet Pracowników Państwowych również wyłonił delegację, która udała się do Pana Vice-Ministra Skarbu J. Kozłowskiego celem poinformowania się, ile jest prawdy w ostatnich pogłoskach o zmianie sposobu wypłacania pensji.

Dnia 20.VII. r. b. delegacja przedstawiła p. ministrowi obecne położenie materjalne rzesz urzędniczych, wskazując na olbrzymie ich zadłużenie oraz podkreślając, że uporczywie krążące pogłoski o rzekomem nowem obniżeniu uposażeń przez wypłacanie pensji zdołu wywołuje zdenerwowanie w szeregach urzędniczych. P. minister Kozłowski oświadczył delegacji, że wszelkie pogłoski o zmianie dotychczasowego systemu wypłacania uposażeń zgóry oraz jakichkolwiek nowych obniżkach nie odpowiadają prawdzie i że żadne zmiany w uposażeniach nie nastąpią. W dalszym ciągu p. minister Kozłowski zapewnił delegację, że Rząd dąży do poprawy bytu pracowników państwowych przez obniżenie cen artykułów pierwszej potrzeby i że akcja ta prowadzona jest z całą bezwzględnością.

Ponadto delegacja zreferowała p. ministrowi konieczność przyjścia z pomocą pracownikom państwowym przez wydatne powiększenie funduszu zaliczkowego na uposażenia oraz pomocy finansowej dla instytucyj samopomocy gospodarczej, prowadzonych przez organizacje zawodowe.

Z Kół i Okręgów.

Okręg Śląski złożył obszerny memorjał do Pana Wojewody Śląskiego w sprawie pominięcia Kontroli Skarbowej przy podziale ostatnich renumeracji, podkreślając, jak wielką krzywdę moralną i materjalną wyrządzono przez to urzędnikom Kontroli Skarbowej.

Okręg Śląski również wystąpił do Pana Wojewody Śląskiego z memorjałem w sprawie przyznania dodatków funkcyjnych Inspektorom Kontroli Skarbowej, motywując swą prośbę tem, że Inspektorzy są kierownikami Obwodów Kontroli Skarbowej, stanowiących niejako ekspozytury U. S. A. M-ów.

Od Redakcji.

Jak to wspomnieliśmy w ostatnim numerze „Wiadomości Kontroli Skarbowej". Redakcja chcąc ułatwić Kolegom zapoznanie się z dokładnemi tekstami nowych ustaw niedrukowanych w ostatnich czasach w Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Skarbu, postanowiła ważniejsze ustawy przedrukowywać w „Wiadomościach". Chcieliśmy na pierwszy ogień dać ustawę i rozporządzenie wykonawcze do niej, o opodatkowaniu wina i miodu syconego, ale w międzyczasie ukazał się nowa ustawa o monopolu spirytusowym, uważając, że wzbudzi ona większe zainteresowanie wśród Kolegów drukujemy ją w całości. Przypuszczamy, że ze względów finansowych będzie to dla Kolegów wygodne, gdyż Dziennik Ustaw z przesyłką kosztuje około 1 zł., chcielibyśmy jednak usłyszeć zdanie Kolegów i dlatego prosimy o nadsyłanie swych cennych uwag.

W następnych numerach „Wiadomości" będziemy się starali podać teksty szeregu ostatnio wydanych ustaw i rozporządzeń.

Jednocześnie ponawiamy apel do wszystkich Kolegów, aby nie zapominali, że ponoszą do pewnego stopnia odpowiedzialność za treść czasopisma i zechcieli nadsyłać uwagi nie tylko co do próby drukowania ustaw w naszem czasopiśmie, ale o wszystkich sprawach interesujących ogół lub nawet pewne Okręgi.

Redakcja dołoży wszelkich starań, aby te głosy czytelników znalazły się na łamach naszego czasopisma, dążeniem naszym bowiem jest zainteresować wszystkich Kolegów i wytworzyć ścisły i bliski kontakt pomiędzy Czytelnikami a redakcją.

Wszystkie wiadomości o przejawach życia społecznego w Kołach i Okręgach będą b. mile widziane.

Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej

z dnia 11 lipca 1932 r.

o monopolu spirytusowym, opodatkowaniu kwasu octowego i drożdży oraz sprzedaży napojów alkoholowych.

Na podstawie art. 44 ust. 6 Konstytucji i art. 1 lit. a) ustawy z dnia 17 marca 1932 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania rozporządzeń z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr. 22, poz. 165) postanawiam co następuje:

Postanowienie wstępne.

Art. 1. Monopol spirytusowy, ustanowiony rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 26 marca 1927 r. o monopolu spirytusowym (Dz. U. R. P. Nr. 32, poz. 289) i ustawami z dnia 27 lutego 1931 r. (Dz. U. R. P. Nr. 22, poz. 130) i z dnia 10 marca 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 27, poz. 249) w sprawie częściowych zmian wspomnianego rozporządzenia, jako też uprawnienia tego monopolu, oraz zawarte w powyższych przepisach prawnych postanowienia o opodatkowaniu kwasu octowego i drożdży, tudzież o sprzedaży napojów alkoholowych — są unormowane w następnych art. 2 do 72.

Postanowienia ogólne.

Art. 2. 1. a) Zakup i sprzedaż spirytusu do zużycia w granicach Państwa,

b) wyrób i sprzedaż czystych wódek,

c) skażanie spirytusu ogólnym środkiem skażającym i rozlew spirytusu skażonego (denaturatu)

jest wyłącznym przywilejem (monopolem) Skarbu Państwa poza wyjątkami, przewidzianemi w niniejszem rozporządzeniu.

2. Spirytusem w rozumieniu ustępu poprzedniego jest zarówno surowy alkohol etylowy o różnej koncentracji, zawierający zanieczyszczenia pochodzące z procesów fabrykacyjnych, jak produkt otrzymany przez oczyszczenie, koncentrowanie i odwadnianie surowego alkoholu etylowego.

3. Minister Skarbu w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu uprawniony jest na warunkach przez siebie ustalanych poddawać kontroli produkcję i obrót innemi alkoholami niż etylowy.

Art. 3. Oddanie monopolu (art. 2 ust. 1) do eksploatacji lub oddanie w zastaw dochodów z monopolu nie może nastąpić bez upoważnienia ustawowego.

Art. 4. 1. Eksploatowanie na rzecz Skarbu Państwa uprawnień, wyszczególnionych w art. 2 ust. 1, należy do przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą: Państwowy Monopol Spirytusowy, prowadzonego na zasadach handlowych.

2. Państwowy Monopol Spirytusowy stanowi samoistną osobę prawną z siedzibą w m. st. Warszawie.

3. Wpisaniu do rejestru handlowego podlega firma, siedziba, przedmiot i władze przedsiębiorstwa.

4. Majątek tak nieruchomy jak i ruchomy, nabywany przez Państwowy Monopol Spirytusowy, stanowi własność tegoż przedsiębiorstwa.

5. Zbywanie i zamiana majątku nieruchomego Państwowego Monopolu Spirytusowego może nastąpić jedynie na podstawie upoważnienia ustawowego.

Art. 5. 1. Zarząd Państwowym Monopolem Spirytusowym należy do Dyrekcji Państwowego Monopolu Spirytusowego z dyrektorem na czele, podporządkowanej Ministrowi Skarbu.

2. Minister Skarbu ustala w drodze rozporządzeń organizację Państwowego Monopolu Spirytusowego.

Art. 6. Zastępstwo sądowe w sprawach dotyczących spraw i interesów majątkowych Państwowego Monopolu Spirytusowego należy do Prokuratorji Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej.

Art. 7. 1. Minister Skarbu wydaje w drodze rozporządzeń przepisy normujące stosunek służbowy, uposażenie i zaopatrzenie emerytalne tych pracowników Państwowego Monopolu Spirytusowego, których stosunek służbowy zostanie określony przez Ministra Skarbu jako publiczno-prawny. Przepisy prawne z dziedziny świadczeń socjalnych, ochrony pracy i ubezpieczeń społecznych nie będą miały zastosowania do tych pracowników.

2. Pracownikom przedsiębiorstwa, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, mogą być przydzielane tytułem części uposażenia mieszkania służbowe. Warunki korzystania z tych mieszkań służbowych, tryb ich opróżniania oraz wysokość potrąceń od uposażenia za korzystanie z nich, ustala Minister Skarbu.

3. W razie ogłoszenia mobilizacji lub powołania na podstawie art. 81 i 84 ustawy o powszechnym obowiązku wojskowym pracowników Państwowego Monopolu Spirytusowego — rezerwistów i zaliczonych do pospolitego ruszenia — do służby wojskowej, mogą ci pracownicy otrzymać zwolnienie od tej służby na podstawie przepisów, wydanych w tej mierze przez Ministra Spraw Wojskowych.

4. Pracownicy Państwowego Monopolu Spirytusowego, któ-

rych stosunek służbowy określony będzie przez Ministra Skarbu jako publiczno-prawny, będą uważani za urzędników państwowych w rozumieniu prawa karnego.

Art. 8. 1. Państwowy Monopol Spirytusowy pokrywa wszelkie swoje wydatki z własnych dochodów i funduszów i prowadzi swą gospodarkę na podstawie rocznych planów finansowo-gospodarczych, zatwierdzonych przez Ministra Skarbu.

2. Z końcem każdego roku obrachunkowego Państwowy Monopol Spirytusowy zestawia bilans i rachunek zysków i strat według zasad księgowości handlowej, wyprowadzając czysty zysk przedsiębiorstwa po potrąceniu wszelkich wydatków eksploatacyjnych, opłat monopolowych w wysokości, ustalanej przez Ministra Skarbu, oraz wszystkich podatków i opłat skarbowych i samorządowych, także i takich, od których przedsiębiorstwo jest zwolnione.

3. W bilansie oraz w rachunku zysków i strat Państwowego Monopolu Spirytusowego winny być uwidoczniane wyniki gospodarki spirytusem na cele niekonsumcyjne (art. 46).

4. Bilans i rachunek zysków i strat zatwierdza Minister Skarbu.

5. Do ogólnego budżetu państwowego wchodzi kwota wpłaty przedsiębiorstwa do Skarbu Państwa, ustalana na podstawie planu finansowo-gospodarczego.

6. Sprawozdanie zawierające bilans i rachunek zysków i strat za ostatni okres sprawozdawczy oraz plan finansowo-gospodarczy na nowy okres budżetowy będą dołączane do państwowego preliminarza budżetowego.

7. Minister Skarbu uprawniony jest przeznaczyć pewien odsetek czystego zysku przedsiębiorstwa na nagrody pieniężne, zapomogi i cele opieki dla jego pracowników i współdziałających z przedsiębiorstwem organów skarbowych.

8. 1% dochodu Skarbu Państwa z czystego zysku handlowego przedsiębiorstwa Państwowego Monopolu Spirytusowego przeznacza się do dyspozycji Ministra Pracy i Opieki Społecznej na walkę z alkoholizmem, szpitale i schroniska dla alkoholików.

Art. 9. Państwowy Monopol Spirytusowy jest wolny od wszelkich danin publicznych, z wyjątkiem opłat na rzecz Państwowego Funduszu Drogowego, podatków komunalnych od gruntów i budynków, opłat komunalnych od przeniesienia własności nieruchomości, zaprotestowanych weksli, plakatów i anonsów, tudzież podatków komunalnych, ustanowionych na podstawie art. 20 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. U. R. P. Nr. 94, poz. 747).

Art. 10. 1. Państwowy Monopol Spirytusowy może zaciągać na swe potrzeby krótkoterminowe pożyczki, nieprzewyższające w sumie 10% ogólnego dochodu eksploatacyjnego brutto,

wykazanego w ostatniem rocznem zamknięciu rachunkowem. Pożyczki będą spłacane z dochodów przedsiębiorstwa. Ogólne zasady, na jakich pożyczki mogą być zaciągane, ustala Minister Skarbu.

2. Zaciąganie pożyczek wyższych lub długoterminowych oraz zaciąganie jakichkolwiek pożyczek przez emitowanie obligacyj, wreszcie zaciąganie wszelkich zobowiązań, obciążających nieruchomości przedsiębiorstwa, może nastąpić tylko w granicach upoważnień ustawowych.

Art. 11. Państwowemu Monopolowi Spirytusowemu przysługuje wyłączne prawo nabywania na warunkach i po cenach określanych przez Ministra Skarbu spirytusu, z jakichkolwiek powodów zajętego i podlegającego przymusowej sprzedaży w kraju.

Art. 12. Za zgodą Ministra Skarbu i na warunkach przez niego ustalanych Państwowy Monopol Spirytusowy jest uprawniony do brania udziału w przedsiębiorstwach handlowych i przemysłowych, mających znaczenie dla zwiększenia zbytu spirytusu.

Art. 13. 1. Oczyszczanie, odwadnianie i magazynowanie spirytusu będzie dokonywane w zakładach Państwowego Monopolu Spirytusowego oraz w zakładach prywatnych, w tym ostatnim przypadku po cenach i na warunkach, ustalanych w drodze przetargu lub umów.

2. Minister Skarbu będzie regulował wzajemny stosunek zatrudnienia państwowych i prywatnych zakładów oczyszczania spirytusu w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu.

Art. 14. W cenie sprzedaży spirytusu oraz wyrobów wódczanych Państwowego Monopolu Spirytusowego mieścić się będzie opłata monopolowa w wysokości, ustalanej przez Ministra Skarbu.

Art. 15. 1. Państwowy Monopol Spirytusowy uprawniony jest do odraczania terminu zapłaty należności przypadającej za sprzedany spirytus i wyroby monopolowe za odpowiedniem zabezpieczeniem i według zasad, ustalonych przez Ministra Skarbu.

2. Minister Skarbu ustala warunki kredytowania podatku od kwasu octowego i drożdży, wyrobionych w kraju.

Art. 16. Wszelkie należności Państwowego Monopolu Spirytusowego, nie wyłączając należności powstałych z odroczenia zapłaty za sprzedany spirytus i wyroby monopolowe, oraz zaliczek wypłaconych przedsiębiorcom gorzelni za spirytus, korzystają z tych samych przywilejów co podatki państwowe.

Art. 17. 1. Prawo do wymiaru i poboru należności opłat monopolowych oraz należnych Państwowemu Monopolowi Spirytusowemu wpłat przedawnia się w ciągu 5 lat.

2. Jeżeli na stronie ciąży obowiązek dostarczenia danych, mających służyć za podstawę do wymiaru, bieg tego okresu roz-

poczyna się od upływu roku obrachunkowego, w którym strona tych danych dostarczyła, gdy zaś strona danych do wymiaru nie dostarczyła, bieg przedawnienia rozpoczyna się od upływu tego roku, w którym władza miała możność dokonania wymiaru.

3. Jeżeli strona nie miała obowiązku dostarczenia danych do wymiaru, bieg przedawnienia rozpoczyna się od upływu tego roku obrachunkowego, w którym należność powstała.

4. Przedawnienie prawa do poboru opłat lub wpłat monopolowych przerywa każdy urzędowy krok, podjęty przez właściwą władzę skarbową lub Państwowy Monopol Spirytusowy w celu ściągania należności wymierzonej lub zatajonej przeciw obowiązanemu do jej uiszczenia.

5. Prawo żądania zwrotu nienależnie uiszczonych opłat monopolowych oraz nienależnie dokonanych na rzecz Państwowego Monopolu Spirytusowego wpłat przedawnia się w ciągu jednego roku od dnia powstania tego prawa.

6. Postanowienia niniejszego artykułu mają zastosowanie również do podatków od kwasu octowego i drożdży oraz do opłat przewidzianych w art. 62 z tem, że prawo do wymiaru i poboru ich przedawnia się w ciągu 10 lat.

Art. 18. 1. Od wymienionych w art. 16 należności Skarbu Państwa z tytułu opłat monopolowych, podatku od kwasu octowego i drożdży oraz opłat wymienionych w art. 62, w razie nieuiszczenia ich w terminie płatności, będą pobierane kary za zwłokę i odsetki za odroczenie oraz koszty egzekucyjne w wysokości i w trybie przepisanym dla podatków bezpośrednich.

2. Minister Skarbu jest upoważniony do umarzania nieściągalnych należności, wymienionych w ust. 1, oraz kar za zwłokę, odsetek za odroczenie i kosztów egzekucji.

Art. 19. 1. Na wyrób, oczyszczanie i odwadnianie spirytusu, wyrób wódek gatunkowych, wyrób octu, wyrób kwasu octowego, wyrób drożdży, oraz magazynowanie spirytusu i wyrobów wódczanych potrzebne jest zezwolenie Ministra Skarbu, wydawane, jeśli chodzi o wyrób spirytusu, w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu, oraz Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych, jeśli zaś chodzi o wyrób octu i kwasu octowego — w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu.

2. Minister Skarbu w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu jest uprawniony do wprowadzania w drodze rozporządzeń obowiązku uzyskiwania zezwoleń na wyrób artykułów, przy produkcji których używa się spirytusu, a niewymienionych w ustępie poprzednim.

3. Warunki udzielania zezwoleń, wymienionych w ust. 1 i 2, ustala w drodze rozporządzeń Minister Skarbu w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu, jeśli chodzi o zezwolenia na wyrób octu i kwasu octowego oraz zezwolenia wymienione w ust. 2, a w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu oraz Mi-

nistrem Rolnictwa i Reform Rolnych, jeśli chodzi o zezwolenie na wyrób spirytusu.

4. Zezwolenia, o których mowa w ust. 1 i 2, wygasają, jeżeli zakład będzie nieczynny dłużej niż dwa lata nie zmuszony do tego siłą wyższą; przepis ten nie dotyczy zakładów wyrobu spirytusu (art. 40 ust. 1).

Art. 20. W przypadkach wszczęcia postępowania karnego przeciwko osobom kierującym przedsiębiorstwem o nadużyciu na szkodę Skarbu Państwa, o ile zachodzi uzasadniona obawa dalszych nadużyć, władza skarbowa może orzec wstrzymanie sprzedaży spirytusu przedsiębiorstwu aż do czasu prawomocnego zakończenia postępowania karnego; po uprawomocnieniu się wyroku skazującego, władza skarbowa może całkowicie odmówić danemu przedsiębiorstwu sprzedaży spirytusu.

Art. 21. 1. W przemysłach, zatrudnionych wyrobem, oczyszczaniem, odwadnianiem lub przerobem spirytusu, wyrobem octu, kwasu octowego względnie wyrobem drożdży, Rada Ministrów jest uprawniona, po wysłuchaniu producentów spirytusu względnie innych zainteresowanych grup, powoływać do życia zrzeszenia przymusowe celem normowania i kontrolowania produkcji i zbytu w tych przemysłach.

2. Uchwała Rady Ministrów o powołaniu zrzeszenia przymusowego określi gałęzie przemysłów, które zrzeszenie obejmie, oraz jego zakres działania, jak również wskaże ministra względnie ministrów, którzy będą uprawnieni do zatwierdzania statutów zrzeszenia i sprawowania nad niem kontroli.

3. Rada Ministrów jest uprawniona przekazywać na warunkach przez siebie ustalonych zrzeszeniu przymusowemu producentów spirytusu, powstałemu na podstawie postanowień ustępu poprzedniego, wykonywanie uprawnień Państwowego Monopolu Spirytusowego w zakresie sprzedaży spirytusu na poszczególne cele niekonsumcyjne; Rada Ministrów uprawniona jest również wyposażyć to zrzeszenie w wyłączne prawo zakupu, sprzedaży i wywozu spirytusu eksportowego.

4. W przypadkach uregulowania stosunków w poszczególnych gałęziach przemysłu na zasadzie postanowień tego artykułu, Rada Ministrów jest uprawniona zarządzić wstrzymanie na czas trwania zrzeszenia przymusowego udzielania, zezwoleń na wyrób artykułów objętych zrzeszeniem przymusowem.

Art. 22. 1. Na pokrycie naturalnych zaników powstających przy magazynowaniu, oczyszczaniu, odwadnianiu i przewozie spirytusu, ustanawia Minister Skarbu w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu oraz Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych najwyższe dopuszczalne normy tych zaników; normy zaników powstających przy przewozie spirytusu koleją ustanawia Minister Skarbu w porozumieniu z Ministrem Komunikacji.

2. Za ubytki spirytusu, przekraczające ustalone normy zaników, pobiera się należność według obowiązującej w czasie stwierdzenia tych ubytków opłaty monopolowej (art. 14), zwiększonej o dodatek ustalony w myśl art. 42 ust. 1, z wyjątkiem przypadków stwierdzenia ubytków w zakładach oczyszczania i odwadniania spirytusu, które odpowiadają za ubytki według ceny sprzedaży spirytusu do wyrobu wódek gatunkowych. Przepis ten nie dotyczy przypadków, w których za ubytki odpowiada kolej.

3. Przedsiębiorca będzie zwolniony od odpowiedzialności za ubytki spirytusu, jeżeli zostanie stwierdzone, że ubytki powstały: a) wskutek działania siły wyższej, lub b) wskutek zdarzeń od przedsiębiorcy niezależnych, o ile spirytus, którego ubytek stwierdzono, nie został spożyty ani nie przeszedł do obrotu, lecz uległ zniszczeniu. O zajściu powyższych zdarzeń winien przedsiębiorca, pod rygorem utraty prawa do zwolnienia od odpowiedzialności, zawiadomić w ciągu 24 godzin od chwili spostrzeżenia zdarzenia, a w przypadku szczególnie utrudnionej komunikacji — w ciągu 72 godzin — właściwy organ kontroli skarbowej i dostarczyć względnie wskazać dowody uzasadniające zwolnienie od odpowiedzialności.

4. Za stwierdzone w fabrykach wódek nadwyżki spirytusu pobiera się opłatę monopolową (art. 14), zwiększoną o dodatek ustalony w myśl art. 42 ust. 1.

Art. 23. 1. Przywóz z zagranicy spirytusu i napojów wyrobionych ze spirytusu, oraz artykułów zawierających spirytus, jak również eteru, estrów alkoholu etylowego, octu i kwasu octowego oraz drożdży piekarnianych jest dozwolony za zezwoleniem Ministra Skarbu, wydanem w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych, jeśli chodzi o przywóz spirytusu i napędowych mieszanek spirytusowych.

2. Minister Skarbu w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu jest uprawniony do zwalniania w drodze rozporządzeń od obowiązku uzyskiwania zezwoleń na przywóz poszczególnych artykułów zawierających spirytus, jak również w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych, jeśli chodzi o rozporządzenia dotyczące przywozu napędowych mieszanek spirytusowych.

3. Spirytus i artykuły zawierające spirytus lub wyrobione ze spirytusu, przywożone z zagranicy, podlegają opłatom monopolowym, określanym przez Ministra Skarbu odpowiednio do postanowień art. 14, 42 i 49 ust. 1.

4. Opłaty monopolowe, o których mowa w ust. 3 tego artykułu, winny być uiszczane przy wprowadzaniu towaru w obręb Państwa.

5. Minister Skarbu w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu ustala warunki, na jakich może się odbywać przywóz

i przewóz artykułów, wyszczególnionych w ust. 1 niniejszego artykułu.

Art. 24. 1. Spirytus wywożony zagranicę podlega zwolnieniu od opłat monopolowych pod warunkami, określanemi przez Ministra Skarbu.

2. Minister Skarbu określa w drodze rozporządzeń warunki, pod jakiemi wolny będzie od opłat monopolowych spirytus, użyty pod nadzorem skarbowym do wyprodukowania artykułów wywożonych zagranicę.

Art. 25. Postanowienia niniejszego rozporządzenia stosują się do obrotu z obszarem w m. Gdańska przy uwzględnieniu stanu prawnego, istniejącego w stosunkach między Polską a w. m. Gdańskiem.

Art. 26. 1. Minister Skarbu w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu oraz Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych wydaje w drodze rozporządzeń przepisy dotyczące wyrobu, przerobu, magazynowania, obrotu i przewozu spirytusu i wyrobów ze spirytusu, octu i kwasu octowego oraz drożdży, tudzież przepisy normujące oczyszczanie i odwadnianie spirytusu.

2. Minister Skarbu jest uprawniony do poddania zakładów wyrobu spirytusu przymusowej kontroli techniczno-naukowej, oraz do określania trybu, sposobów i warunków tej kontroli.

Zakup spirytusu.

Art. 27. 1. Zapotrzebowanie krajowe na spirytus zaspakaja wyłącznie Państwowy Monopol Spirytusowy.

2. Zapotrzebowanie krajowe składa się:

a) ze spirytusu przeznaczonego na cele konsumcyjne,

b) ze spirytusu przeznaczonego na cele niekonsumcyjne.

3. Spirytusem przeznaczonym na cele konsumcyjne w rozumieniu tego rozporządzenia jest spirytus, przeznaczony na spożycie trunkowe, na cele domowo-lecznicze i na przerób na artykuły spożywcze, z wyjątkiem octu. Wszelki inny spirytus w rozumieniu tego rozporządzenia jest spirytusem, przeznaczonym na cele niekonsumcyjne.

Art. 28. 1. W styczniu każdego roku Minister Skarbu w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych na wniosek Państwowego Monopolu Spirytusowego określa i podaje do publicznej wiadomości ilość spirytusu, jaką Państwowy Monopol Spirytusowy zakupi w ciągu następnej kampanji gorzelniczej na cele konsumcyjne (kontyngent zakupu).

2. Kontyngent zakupu będzie określany w wysokości przewidywanego zbytu z uwzględnieniem stanu zapasów spirytusu i wyrobów monopolowych. Zapasy spirytusu na cele konsumcyjne powinny być utrzymywane na poziomie zbytu spirytusu na te cele w okresie poprzedniego roku obrachunkowego.

Art. 29. 1. Kontyngent zakupu będzie nabywany wyłącznie z gorzelni rolniczych w ilościach proporcjonalnych do ich kontyngentu odpędu.

2. Minister Skarbu w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych może ustalać warunki wzajemnego przenoszenia kontyngentów zakupu przez poszczególne gorzelnie rolnicze.

3. Dodatkowe zapotrzebowanie na spirytus na cele konsumcyjne, ponad ustalony w myśl art. 28 kontyngent zakupu, Państwowy Monopol Spirytusowy pokrywa w drodze zakupu z gorzelni rolniczych, przeprowadzonego w sposób i na warunkach określanych przez Ministra Skarbu, po cenie równej przeciętnej arytmetycznej podstawowych wojewódzkich cen nabycia spirytusu, ustalonych na daną kampanję w myśl art. 34.

4. Minister Skarbu określa w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych warunki techniczne, jakim ma odpowiadać spirytus dostarczany na kontyngent zakupu.

Art. 30. 1. Państwowy Monopol Spirytusowy w ciągu miesiąca lutego zawiadamia każdą gorzelnię rolniczą o ilości przypadającego jej kontyngentu zakupu; ilość tę gorzelnia obowiązana będzie dostarczyć w następnej kampanji.

2. W przypadku niedostarczenia w danej kampanji Państwowemu Monopolowi Spirytusowemu spirytusu na kontyngent zakupu z powodu nieuruchomienia gorzelni bez uprzedzenia go o tem do dnia 31 stycznia danego roku, oraz w razie dostarczenia niepełnej ilości kontyngentu zakupu, gorzelnia może być przez Państwowy Monopol Spirytusowy pozbawiona udziału w kontyngencie zakupu w następnej kampanji.

3. Terminy odbioru spirytusu na kontyngent zakupu wyznacza Państwowy Monopol Spirytusowy w miesiącu październiku. Odbiór spirytusu na kontyngent zakupu winien nastąpić w ciągu kampanji, na którą został wyznaczony.

Art. 31. Producent obowiązany jest dostarczać spirytus, zakupywany przez Państwowy Monopol Spirytusowy na kontyngent zakupu, w swoich naczyniach, po cenie ustanawianej w myśl art. 34 franco wagon lub statek najbliższej stacji towarowej normalno-torowej kolei żelaznej lub przystani; odbiór spirytusu następuje w rektyfikacji względnie składzie, wskazanym przez Państwowy Monopol Spirytusowy w sposób ustalony przez Ministra Skarbu. Koszty przewozu koleją lub statkiem spirytusu i zwracanych producentowi próżnych naczyń do spirytusu ponosi Państwowy Monopol Spirytusowy.

Art. 32. 1. Kontyngent odpędu oznacza najwyższą ilość spirytusu, jaką gorzelnia rolnicza ma prawo wyprodukować w danej kampanji zarówno na cele konsumcyjne jak niekonsumcyjne.

2. Minister Skarbu w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych oznacza na okresy trzyletnie ogólny kontyngent odpędu, ustalając go odpowiednio do przeciętnych norm zużycia wywaru we wszystkich gospodarstwach rolnych połączonych z gorzelniami rolniczemi.

3. Podział ogólnego kontyngentu odpędu na poszczególne województwa i gorzelnie przeprowadza Minister Skarbu w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych.

4. Najwyższy i najniższy kontyngent odpędu, przydzielany poszczególnym gorzelniom, będzie ustalony na każde trzechlecie przez Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych.

5. Szczegółowe przepisy co do wykonania postanowień tego artykułu wydaje Minister Skarbu w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych w drodze rozporządzeń.

6. Minister Skarbu w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych ustala w drodze rozporządzeń warunki, na jakich może być podwyższony kontyngent odpędu poszczególnym gorzelniom rolniczym.

Art. 33. 1. Kontyngent odpędu będzie określany wyłącznie dla gorzelni rolniczych.

2. Gorzelniami rolniczemi w rozumieniu niniejszego rozporządzenia są gorzelnie stanowiące część składową gospodarstwa rolnego o obszarze gruntów ornych, nie mniejszym od ustalonego przez Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych w drodze rozporządzenia, lub stanowiące zakłady prowadzone na wspólny rachunek przez właścicieli gospodarstw rolnych, łącznie zawierających tenże obszar gruntów ornych, przyczem w obu przypadkach będą brane pod uwagę tylko grunty orne, znajdujące się od gorzelni w odległości, którą również ustala Minister Skarbu w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych.

3. Gorzelnie rolnicze obowiązane są pędzić spirytus na kontyngent zakupu z ziemniaków i zboża na słód oraz zużywać uzyskany przy produkcji spirytusu wywar i obornik w gospodarstwach połączonych z gorzelniami. Minister Skarbu w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych może zezwalać w poszczególnych przypadkach na wyjątki od postanowień tego ustępu.

4. Gorzelnia, która przestaje odpowiadać któremukolwiek z warunków ust. 2 i 3 traci charakter gorzelni rolniczej w rozumieniu tego rozporządzenia i staje się gorzelnią przemysłową (art. 38 ust. 2). Gorzelnia taka, o ile będą jej przywrócone warunki niezbędne dla posiadania charakteru gorzelni rolniczej, odzyskuje ten charakter od najbliższej kampanji, o ile nie zachodzą przeszkody z art. 40 ust. 1, jeśli zaś takie przypadki zacho-

dzą, dla odzyskania charakteru gorzelni rolniczej konieczne jest uzyskanie zezwolenia, przewidzianego w art. 19 tego rozporządzenia.

Art. 34. 1. Za spirytus, dostarczany na poczet kontyngentu zakupu, wypłacana będzie monopolowa cena nabycia, która składać się będzie:

a) z podstawowej ceny,

b) z dodatków i potrąceń, zależnie od wysokości produkcji spirytusu na cele konsumcyjne.

2. Podstawową cenę za spirytus, który będzie dostarczany na poczet kontyngentu zakupu w ciągu bieżącej kampanji, ustala w grudniu każdego roku Minister Skarbu w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych.

3. Podstawowa cena winna być obliczana na bieżącą kampanję dla każdego województwa oddzielnie tak, aby pokrywała przeciętne koszty produkcji dobrze prowadzonej gorzelni rolniczej, wypędzającej w ciągu kampanji 700 hektolitrów spirytusu 100°, przyczem wartość wywaru nie będzie potrącana. Przeciętne koszty produkcji będą ustalane dla odpędu spirytusu z ziemniaków i jęczmienia na słód.

4. Koszt ziemniaków i jęczmienia na słód określany będzie na podstawie przeciętnych rynkowych cen tych ziemiopłodów, przyjętych do obliczenia ceny nabycia w trzech kolejnych kampanjach z kampanją bieżącą włącznie. W obliczaniu ceny nabycia mają być uwzględniane przeciętne koszty dostawy spirytusu (art. 31) oraz wynagrodzenie przedsiębiorcy za używanie jego naczyń do przewozu spirytusu koleją lub statkiem.

5. Do podstawowej ceny dolicza się lub też się z niej potrąca — zależnie od wysokości produkcji spirytusu w danej kampanji (ust. 1 lit. b) — następujące dodatki lub potrącenia:

do 300 hl 100°	—	30% dodatku
od 301 do 400 hl 100°	—	25% dodatku
od 401 do 500 hl 100°	—	20% dodatku
od 501 do 600 hl 100°	—	10% dodatku
od 601 do 800 hl 100°	—	bez dodatku i potrącenia
od 801 do 1000 hl 100°	—	8% potrącenia
od 1001 do 1300 hl 100°	—	13% potrącenia
ponad 1300 hl 100°	—	15% potrącenia.

6. Jeżeli wskutek stosowania niższego procentu dodatku, względnie wyższego procentu potrącenia, suma należna za większą ilość kontyngentu zakupu spirytusu byłaby niższa od sumy należnej za mniejszą ilość, natenczas należy wypłacić najwyższą sumę, jaka wypadnie z obliczenia za mniejszą ilość spirytusu,

Art. 35. 1. Wypłatę należności za spirytus dostarczany na poczet kontyngentu zakupu obowiązany jest Państwowy Monopol Spirytusowy uskuteczniać w ciągu 14 dni od daty odbioru spirytusu.

2. Minister Skarbu może na warunkach przez siebie ustalanych zezwalać Państwowemu Monopolowi Spirytusowemu na udzielanie zaliczek na poczet produkcji spirytusu.

Art. 36. 1. Minister Skarbu w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych ustala w drodze rozporządzeń wysokość potrąceń od ceny nabycia w razie dostarczania na poczet kontyngentu zakupu spirytusu nieodpowiadającego warunkom technicznym, ustalanym na podstawie postanowień art. 29 ust. 4.

2. Minister Skarbu może ustanawiać premje za dostarczanie na poczet kontyngentu zakupu spirytusu odpowiadającego lepszym warunkom, niż określone na podstawie art. 29 ust. 4.

Art. 37. 1. Spirytusu owocowego i pejsachowego Państwowy Monopol Spirytusowy nie zakupuje, lecz zwalnia go do obrotu na warunkach określonych w art. 44.

2. Za spirytus owocowy uważa się spirytus wypędzony z owoców, jagód lub odpadków z nich, jak również z wina. Za spirytus pejsachowy uważa się spirytus, wypędzony z melasy lub owoców zgodnie z wymogami rytuału wyznania mojżeszowego.

Art. 38. 1. W dostawach spirytusu dla Państwowego Monopolu Spirytusowego na cele niekonsumcyjne mogą brać udział zarówno gorzelnie rolnicze jak i przemysłowe.

2. Gorzelniami przemysłowemi w rozumieniu tego rozporządzenia są gorzelnie nieodpowiadające warunkom art. 33; gorzelni produkujących spirytus pejsachowy nie zalicza się do gorzelni przemysłowych.

3. W razie powołania do życia przewidzianego w art. 21 zrzeszenia producentów spirytusu, Państwowy Monopol Spirytusowy będzie dokonywał zakupu spirytusu na cele niekonsumcyjne za pośrednictwem tego zrzeszenia. W tym przypadku warunki dostawy włącznie z ceną będą ustalane w drodze wzajemnego porozumienia, a w razie niedojścia go do skutku — przez Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu oraz Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych.

4. W razie uchylenia się wymienionego zrzeszenia od wykonania dostawy na warunkach i po cenach, określonych w trybie końcowego postanowienia ustępu poprzedniego, lub w razie niemożności wykonania przez nie tej dostawy z jakichkolwiek bądź powodów, jak również w przypadku nieistnienia takiego zrzeszenia, Państwowy Monopol Spirytusowy dokonywać będzie zakupu spirytusu na cele niekonsumcyjne na warunkach i w sposób, który zostanie ustalony przez Ministra Skarbu w po-

rozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu oraz Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych.

Art. 39. 1. Gorzelnie, z wyjątkiem drożdżowni pędzących spirytus i gorzelni pędzących spirytus owocowy, mogą być czynne tylko w przypadku, jeśli całkowicie zużytkowują uzyskany przy produkcji wywar. Sposób zużytkowania wywaru ustala Minister Skarbu w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych oraz — jeżeli chodzi o gorzelnie przemysłowe — w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu.

2. Minister Skarbu ustala najwyższe dopuszczalne normy produkcji spirytusu dla drożdżowni pędzących spirytus.

Art. 40. 1. Zezwolenie na wyrób spirytusu wygasa, jeżeli gorzelnia będzie nieczynna bez zgody Ministra Skarbu w ciągu trzech kolejnych kampanij.

2. Minister Skarbu jest uprawniony cofnąć zezwolenie na wyrób spirytusu, jeżeli:

a) przedsiębiorca zostanie prawomocnie skazany za nadużycia na szkodę Skarbu Państwa,

b) bez uprzedniego zezwolenia Ministra Skarbu gorzelnia przeniesiona zostanie w inne miejsce,

c) gorzelnia rolnicza bez zgody Państwowego Monopolu Spirytusowego wyrabia spirytus na rachunek i ryzyko osób innych niż przedsiębiorca gorzelni.

Sprzedaż spirytusu na cele konsumcyjne.

Art. 41. Spirytus na cele domowo-lecznicze oraz monopolowe wyroby wódczane będą sprzedawane po cenach, ustalonych przez Ministra Skarbu, bądź w zakładach sprzedaży Państwowego Monopolu Spirytusowego, bądź w innych uprawnionych do tego zakładach.

Art. 42. 1. Minister Skarbu ustala: a) koszt własny spirytusu oczyszczonego na cele konsumcyjne, b) cenę sprzedażną spirytusu do wyrobu wódek gatunkowych, która winna wynosić sumę kosztu własnego (lit. a) i opłaty monopolowej, określonej w myśl art. 14, zwiększonej o dodatek w wysokości do 25% tejże opłaty, c) cenę sprzedażną spirytusu na inne cele konsumcyjne.

2. Cena spirytusu sprzedawanego na cele domowo-lecznicze nie może być niższa od ceny sprzedaży spirytusu do wyrobu wódek gatunkowych.

Art. 43. 1. W opłacie monopolowej od 1 litra 100° spirytusu na cele konsumcyjne mieścić się będzie udział 80 gr. na rzecz związków komunalnych i 20 gr. na rzecz samorządu wojewódzkiego. Co do rozdziału i wypłaty tego udziału będą miały zastosowanie odpowiednie przepisy ustaw samorządowych.

Od udziału w tym dodatku wyłączone są gminy, które stosownie do postanowień art. 6 ustawy przeciwalkoholowej z dnia 21 marca 1931 r. (Dz. U. R. P. Nr. 51, poz. 423) uchwaliły w obrębie swych granic całkowity zakaz sprzedaży napojów alkoholowych, zawierających więcej niż 4,5% alkoholu. Dalsze opodatkowanie spirytusu i napojów spirytusowych na rzecz związków komunalnych i samorządu wojewódzkiego oraz na wszelkie inne cele może nastąpić tylko w drodze ustawodawczej.

Art. 44. 1. Państwowy Monopol Spirytusowy zwalnia spirytus pejsachowy do fabryk wódek na zasadach, ustalonych przez Ministra Skarbu, za opłatą równą cenie:

a) do wyrobu wódek pejsachowych — ustalanej dla spirytusu do wyrobu wódek gatunkowych,

b) do wyrobu butelkowanego spirytusu pejsachowego — ustalanej dla spirytusu monopolowego na cele domowo-lecznicze.

2. Państwowy Monopol Spirytusowy zwalnia spirytus owocowy do wyrobu wódek gatunkowych za opłatą, równą różnicy pomiędzy ceną sprzedaży spirytusu do wyrobu wódek gatunkowych i kosztem własnym spirytusu oczyszczonego na cele konsumcyjne.

Sprzedaż spirytusu na cele niekonsumcyjne.

Art. 45. 1. Ceny sprzedażne spirytusu do zużycia w kraju na poszczególne cele niekonsumcyjne określa Minister Skarbu w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu oraz Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych.

2. Sprzedaż spirytusu na poszczególne cele niekonsumcyjne będzie prowadził Państwowy Monopol Spirytusowy bezpośrednio, bądź też za pośrednictwem przewidzianego w art. 21 zrzeszenia producentów spirytusu lub innych sprzedawców, na zasadach ustalonych przez Ministra Skarbu.

Art. 46. Uzyskiwane w zakresie zakupu i sprzedaży spirytusu na cele niekonsumcyjne nadwyżki dochodów będą mogły być używane przez Państwowy Monopol Spirytusowy wyłącznie na cele rozwoju produkcji i zbytu spirytusu na cele niekonsumcyjne w sposób, zatwierdzany przez Ministra Skarbu.

Art. 47. Państwowy Monopol Spirytusowy może zwolnić przedsiębiorcy gorzelni rolniczej potrzebną ilość spirytusu z produkcji tej gorzelni do zużycia w stanie skażonym we własnem gospodarstwie rolnem na cele, które będą określane przez Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych w drodze rozporządzeń. Za ilości spirytusu, zwalniane na te cele, Państwowy Monopol Spirytusowy żadnych dopłat

nie uskutecznia i nie pobiera. Koszt skażania ponosi w tym przypadku przedsiębiorca gorzelni.

Art. 48. 1. Rada Ministrów może wprowadzić w drodze rozporządzenia przymus mieszania spirytusu do płynnych materjałów napędowych w zakresie i na warunkach przez siebie ustalonych.

2. Rada Ministrów będzie regulowała następnie w drodze rozporządzeń zakres i warunki stosowania przewidzianego w ustępie poprzednim przymusu, jak również będzie uprawniona do jego zawieszania.

Art. 49. 1. Minister Skarbu w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu może określać normy zużycia spirytusu w zakładach przerobu spirytusu.

2. Za spirytus, zużyty ponad oznaczone normy, będzie pobierana na rzecz Skarbu Państwa opłata wyrównawcza do wysokości każdocześnie obowiązującej ceny spirytusu do wyrobu wódek gatunkowych.

3. Zabrania się używania spirytusu do celów uzasadniających pobranie wyższej ceny niż ta, jaką faktycznie przy nabyciu zapłacono. W przypadkach użycia spirytusu wbrew temu postanowieniu pobiera się odpowiednią należność wyrównawczą według obowiązujących cen.

Art. 50. Spirytus sprzedawany na cele niekonsumcyjne będzie ulegał skażeniu w sposób, ustalany przez Ministra Skarbu. Nie dotyczy to spirytusu wywożonego zagranicę. Minister Skarbu może zezwalać na użycie w kraju na cele niekonsumcyjne spirytusu nieskażonego.

Art. 51. Minister Skarbu na warunkach przez siebie ustalonych zwalnia na wywóz zagranicę znajdujące się w kraju nadwyżki spirytusu ponad zapotrzebowanie Państwowego Monopolu Spirytusowego.

Fabryki wódek i wolne składy.

Art. 52. 1. Wódki dzielą się na:

a) czyste zawierające alkohol etylowy rozcieńczony wodą,

b) gatunkowe, które zawierają alkohol etylowy, wodę i takie ilości domieszek, aby wódki te zabarwieniem lub innemi cechami wyraźnie różniły się od wódek czystych.

2. Likiery, rum, arak, koniak, naturalne wódki zbożowe i owocowe oraz wyroby ze spirytusu pejsachowego zalicza się do wódek gatunkowych.

Art. 53. 1. Wódki gatunkowe przed wypuszczeniem ich do obrotu handlowego winny być zgłaszane w Państwowym Monopolu Spirytusowym celem zbadania i zarejestrowania.

2. Zabrania się wypuszczania do obrotu handlowego wódek gatunkowych, zawierających mniej domieszek smakowych i barwnika, niż wzór zarejestrowany oraz mniejszą moc i pojemność, niż oznaczona na etykiecie.

3. Minister Skarbu ustala granice dopuszczalnych wahań mocy i zawartości płynu w naczyniu oraz tryb postępowania przy zgłaszaniu do rejestracji wódek gatunkowych.

Art. 54. 1. Każde naczynie, zawierające wyroby wódczane, przeznaczone do obrotu handlowego, winno być zaopatrzone w etykietę z oznaczeniem nazwy wyrobu, jego mocy, zawartości płynu, numeru rejestracyjnego, firmy i jej siedziby.

2. Zabrania się używania do wódek gatunkowych opakowań i etykiet, mogących wzbudzić mniemanie, że są to wyroby Państwowego Monopolu Spirytusowego.

3. Posługiwanie się przez firmy krajowe na etykietach i opakowaniach językiem obcym jest dozwolone, jeżeli firma wytwórcza i jej siedziba są oznaczone również w języku polskim literami tej samej wielkości, jak oznaczenie w języku obcym.

Art. 55. Minister Skarbu może zezwalać na warunkach przez siebie ustalonych na urządzanie wolnych składów, przeznaczonych do magazynowania spirytusu i wyrobów wódczanych, oraz wolnych składów, przeznaczonych do wyrobu, rozlewu i magazynowania wódek gatunkowych — bez pobierania opłaty monopolowej do chwili wypuszczenia ich do wolnego obrotu w kraju, względnie ostatecznego zwolnienia od tej opłaty przy wywozie zagranicę.

Kwas octowy i drożdże.

Art. 56. Kwas octowy, z wyjątkiem kwasu octowego, otrzymanego w drodze fermentacji octowej płynów alkoholowych, tak wyrabiany w kraju, jak i sprowadzany z zagranicy, podlega podatkowi spożywczemu w wysokości 40 gr. od 1 kg. kwasu bezwodnego.

Art. 57. 1. Drożdże, nadające się do wypieku (piekarniane), tak wyrabiane w kraju, jak sprowadzane z zagranicy, podlegają podatkowi spożywczemu w wysokości 1 zł. 50 gr. od 1 kg. wagi.

2. Drożdże piekarniane mogą być wydawane do obrotu tylko w stanie prasowanym.

3. Podatek pobiera się przez oklejanie opakowań opaskami podatkowemi. Drożdży nieopatrzonych opaskami podatkowemi nie wolno wypuszczać do wolnego obrotu.

4. Minister Skarbu może zezwalać na wydawanie z wy-

twórni drożdży piekarnianych, przeznaczonych do celów leczniczych lub przetwórczych, w stanie płynnym.

Art. 58. 1. Dodawanie do drożdży piekarnianych mączki (skrobi), drożdży piwnych lub jakichkolwiek innych surogatów jest wzbronione.

2. Zabrania się używania drożdży piwnych do wypieku.

3. Wytwarzanie roztworów kwasu octowego o koncentracji niższej niż 80% jest wzbronione.

Art. 59. 1. Do uiszczenia podatku, określonego w art. 56 i 57, jest obowiązany:

a) przy wyrobie w kraju — wytwórca, przed wypuszczeniem towaru z wytwórni do obrotu,

b) przy przywozie z zagranicy — odbiorca, przy odprawie celnej.

2. Od podatku wolne są pod warunkami kontroli, ustalanemi przez Ministra Skarbu, kwas octowy i drożdże, wywożone zagranicę oraz przeznaczone do dalszego przerobu.

Sprzedaż napojów alkoholowych.

Art. 60. 1. Na sprzedaż wszelkich napojów alkoholowych, zawierających więcej, niż 4,5% alkoholu, oraz spirytusu na cele domowo-lecznicze, potrzebne jest zezwolenie władzy skarbowej.

2. Minister Skarbu ustala cechy hurtowej i detalicznej sprzedaży napojów alkoholowych oraz tryb i warunki nadawania, cofania i wygasania zezwoleń, o których mowa w ust. 1, jak również wydaje przepisy o warunkach prowadzenia tych zakładów; uprawnienia powyższe przysługują Ministrowi Skarbu również w stosunku do osób, które otrzymały uprawnienia przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia.

3. Sprzedaż napojów alkoholowych o zawartości do 4,5% alkoholu odbywa się w trybie zgłoszenia (rejestracji) na warunkach, ustalanych przez Ministra Skarbu.

Art. 61. Zabrania się:

a) sprzedawać wyroby monopolowe po cenach innych, niż ustalone przez Ministra Skarbu, oraz w innych opakowaniach, niż dostarczone przez Państwowy Monopol Spirytusowy,

b) sprzedawać detalicznie wódki gatunkowe po cenach niższych, niż ceny detaliczne, ustalone na wyroby monopolowe odpowiedniej mocy i ilości,

c) zmieniać zawartość alkoholu, smak i wygląd wyrobów monopolowych i wódek gatunkowych,

d) mieszać poszczególne gatunki napojów alkoholowych, chyba, że konsument zażąda tego dla natychmiastowego spożycia na miejscu,

e) odrywać, uszkadzać lub zmieniać zabezpieczenia i etykiety, znajdujące się na butelkach z wyrobami wódczanemi, chyba, że nastąpi to bezpośrednio przed odkorkowaniem butelki dla spożycia wódki na miejscu,

f) sprzedawać spirytus pejsachowy i wyroby wódczane w naczyniach o innych pojemnościach, niż ustalone przez Ministra Skarbu.

Opłaty od wyrobu i przerobu spirytusu, od wyrobu drożdży, oraz sprzedaży spirytusu i napojów alkoholowych.

Art. 62. 1. Wyrób i przerób spirytusu oraz sprzedaż spirytusu na cele domowo-lecznicze i napojów alkoholowych, tudzież wyrób drożdży podlega specjalnym opłatom państwowym według dołączonej taryfy. Od wyrobu i przerobu uiszcza się opłatę stałą i dodatkową.

2. Wyszczególnionym w ust. 1 opłatom nie podlegają państwowe zakłady monopolowe, rektyfikacje, zatrudnione wyłącznie na rzecz monopolu, składy fabryczne przy wytwórniach, oraz dokonywana przez browary rozwózkowa sprzedaż piwa, tudzież składy, służące wyłącznie o przechowywania spirytusu i wyrobów spirytusowych, sprowadzanych z zagranicy lub wywożonych zagranicę.

3. Opłaty stałe od wyrobu i przerobu uiszcza przedsiębiorca zakładu zgóry za cały rok obrachunkowy.

4. Dodatkowe opłaty od wyrobu spirytusu oraz przerobu spirytusu uiszcza przedsiębiorca przed wyrobem, względnie przerobem następnych ilości spirytusu ponad objęte opłatą stałą.

5. Fabryki wódek nie opłacają dodatkowej opłaty za wyrób soków, zawierających alkohol, ani za wyrób morsów, oraz alkoholu, zawartego w wyrobach wódczanych, wywożonych zagranicę, jak również od alkoholu, zawartego w półfabrykatach i destylatach, pobranych przez nie z innych krajowych fabryk wódek gatunkowych do dalszego przerobu. Rektyfikacje nie opłacają dodatkowej opłaty za oczyszczanie spirytusu, wywiezionego zagranicę.

6. Od sprzedaży napojów alkoholowych opłatę można uiszczać w dwóch ratach półrocznych zgóry przed 1 stycznia za pierwsze półrocze i przed 1 lipca za drugie półrocze. Od sprzedaży napojów alkoholowych, rozpoczętej w drugiej połowie roku kalendarzowego, uiszcza się tylko połowę rocznej opłaty.

7. Od sprzedaży spirytusu i napojów alkoholowych, wykonywanej sezonowo, uiszcza się opłatę w wysokości połowy stawek, przewidzianych w dołączonej taryfie.

8. W razie nieuiszczenia w przepisanych terminach opłat,

wyszczególnionych w ust. 1, zakład ulega czasowemu zamknięciu, niezależnie od obowiązku uiszczenia zaległej opłaty.

9. Minister Skarbu może zaliczyć w zakresie opłaty od przerobu zakłady magazynujące spirytus żytni i nalewające wyrobioną zeń starkę do grupy III ust. 1 dołączonej taryfy, przyczem fabryki wódek, magazynujące spirytus żytni i nalewające wyrobioną zeń starkę, opłacają jedynie opłatę, określoną dla wyrobu wódek.

Nadzór skarbowy.

Art. 63. 1. Nadzorowi skarbowemu podlega na warunkach, ustalanych przez Ministra Skarbu, wyrób, oczyszczanie, odwadnianie, przerób, magazynowanie oraz obrót spirytusu, wyrób i obrót artykułów zawierających spirytus i wyrabianych ze spirytusu, oraz wyrób i obrót kwasu octowego i drożdży. Minister Skarbu określa sposób, w jaki będzie wykonywana kontrola skarbowa, a w szczególności — które zakłady będą poddane stałemu nadzorowi.

2. Osoby, wykonywające przedsiębiorstwa, o których mowa w ust. 1, są obowiązane, o ile same nie prowadzą zakładu, wyznaczyć zastępcę, względnie kierownika zakładu na zasadach, ustalanych przez Ministra Skarbu.

3. W razie niezastosowania się przedsiębiorcy do przepisów o urządzeniu zakładu, władza skarbowa może zarządzić wstrzymanie ruchu zakładu.

4. Władza skarbowa może zażądać usunięcia zastępcy, kierownika zakładu lub pracownika, w stosunku do którego wszczęto postępowanie o nadużycia na szkodę Skarbu Państwa. W razie uchylenia się przedsiębiorcy od spełnienia tego zarządzenia, władza skarbowa może orzec wstrzymanie ruchu zakładu.

5. Minister Skarbu ustala w drodze rozporządzeń warunki dostarczania bezpłatnie pomieszczenia mieszkalnego i biurowego wraz z opałem i oświetleniem i środków lokomocji dla urzędników, sprawujących nadzór.

Art. 64. 1. Państwowy Monopol Spirytusowy dostarcza bezpłatnie gorzelniom i rektyfikacjom własnych przyrządów kontrolnych systemu uznanego przez Ministra Skarbu.

2. Koszty odbioru z najbliższej stacji kolejowej i ustawienia przyrządu kontrolnego, tudzież koszty przesyłki i odbioru przyrządów kontrolnych, wysyłanych do naprawy, ponosi przedsiębiorca.

3. W razie powstałego z winy lub zaniedbania przedsiębiorcy, względnie jego pracowników uszkodzenia przyrządu kontrol-

nego, ponosi przedsiębiorca całkowite koszty naprawy, względnie zamiany oraz całkowite koszty przewozu.

Art. 65. Zabrania się wyrobu, przechowywania, sprzedaży i nabywania przyrządów, których konstrukcja wskazuje na przeznaczenie ich do pędzenia spirytusu sposobem domowym (w tajnych gorzelniach), tudzież udzielania wskazówek o wyrobie takich przyrządów lub o sposobie pędzenia przy ich pomocy spirytusu.

Art. 66. 1. Władze i przedsiębiorstwa państwowe i samorządowe winny współdziałać z władzami skarbowemi oraz z organami Państwowego Monopolu Spirytusowego w ochronie uprawnień monopolowych, oraz zawiadamiać je o wykroczeniach przeciw przepisom o monopolu spirytusowym.

2. Minister Skarbu ustala obowiązki i warunki udziału pracowników Państwowego Monopolu Spirytusowego oraz ich uprawnienia w zakresie ochrony interesów Skarbu Państwa, o których mowa w ustępie poprzednim.

Postanowienia karne.

Art. 67. Winni naruszenia przepisów niniejszego rozporządzenia oraz wydanych na jego podstawie rozporządzeń ulegają ukaraniu w myśl postanowień ustawy z dnia 18 marca 1932 r. karnej skarbowej (Dz. U. R. P. Nr. 34, poz. 355); w materjach zaś, nieobjętych ustawą karną skarbową, stosuje się następujące postanowienia, uzupełniające tę ustawę:

§ 1. Winni uchylania się od nakazu mieszania spirytusu do płynnych materjałów napędowych ulegają karze pieniężnej w wysokości 10-krotnej ceny sprzedażnej spirytusu do celów napędowych, obowiązującej w chwili stwierdzenia przekroczenia, a obliczonej dla całej ilości spirytusu, jaką w myśl obowiązujących przepisów należało zakupić lub zużyć do sporządzenia spirytusowych mieszanek napędowych.

§ 2. Winni nieprzepisowego sporządzania materjałów napędowych przy użyciu spirytusu ulegają karze pieniężnej od 50 do 10.000 złotych, oraz — o ile doprowadzenie mieszanki napędowej do stanu przepisowego jest niemożliwe — karze konfiskaty mieszanki.

§ 3. Winni naruszenia innych przepisów, wynikających z nakazu mieszania spirytusu do płynnych materjałów napędowych ulegają karze pieniężnej porządkowej od 10 do 2.000 zł.

Art. 68. 1. Zamiast postanowień rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 26 marca 1927 r. o monopolu spirytusowym (Dz. U. R. P. Nr. 32, poz. 289), powołanych w ustawie z dnia 18 marca 1932 r. karnej skarbowej (Dz. U. R. P.

Nr. 34, poz. 355), stosuje się odpowiednie postanowienia niniejszego rozporządzenia.

2. Przez określenie „opłata skarbowa“ w wymienionej ustawie karnej skarbowej oraz w innych przepisach należy rozumieć opłatę monopolową, przewidzianą w art. 14 niniejszego rozporządzenia, przez określenie „patent akcyzowy“ w tejże ustawie należy rozumieć opłaty, przewidziane w art. 62 niniejszego rozporządzenia.

Postanowienia przejściowe.

Art. 69. Gorzelnie rolnicze w rozumieniu rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 26 marca 1927 r. o monopolu spirytusowym (Dz. U. R. P. Nr. 32, poz. 289), które nie nabędą na podstawie postanowień art. 33 niniejszego rozporządzenia charakteru gorzelni rolniczych, będą miały prawo do odszkodowania na zasadach, ustalonych w drodze rozporządzenia przez Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych.

Art. 70. Do gorzelni, którym na podstawie art. 47 i 56 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 26 marca 1927 r. o monopolu spirytusowym (Dz. U. R. P. Nr. 32, poz. 289) wyznaczone zostało prawo odpędu i kontyngent zakupu na kampanję 1932/33, mają odpowiednie zastosowanie w ciągu tej kampanji postanowienia art. 10 ust. 1 i 4 oraz ust. 2 ze zmianą, wynikającą ze skreślenia słów: „postawiony po zbadaniu opinji Państwowej Rady Spirytusowej“, art. 11, 33, 34, 35, 47, 50 ust. 1, 51 ust. 1, 2, 3 i 4, art. 56 ust. 3 lit. c) i ust. 7 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 26 marca 1927 r. o monopolu spirytusowym (Dz. U. R. P. Nr. 32, poz. 289), ponadto postanowienia niniejszego rozporządzenia, o ile nie są one sprzeczne z cytowanemi wyżej artykułami.

Postanowienia końcowe.

Art. 71. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Skarbu.

Art. 72. 1. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 września 1932 r., z wyjątkiem art. 1 do 7, art. 8 z wyłączeniem ust. 3, art. 9, 10, 11, 12, 19, 20, 21, 48, 51 i 67, które uzyskują moc obowiązującą z dniem 1 miesiąca następującego po ogłoszeniu niniejszego rozporządzenia, tudzież z wyjątkiem art. 62, który uzyskuje moc obowiązującą z dniem 1 stycznia 1933 r.

2. Postanowienia rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 26 marca 1927 r. o monopolu spirytusowym (Dz. U. R. P. Nr. 32, poz. 289) tracą moc obowiązującą w następujących terminach:

a) art. 1, 2, 3, 4, 5 ust. 6 i 7, 26, 39 z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia,

b) art. 83 z dniem 31 grudnia 1932 r.,

c) pozostałe artykuły z dniem 31 sierpnia 1932 r.

3. Równocześnie z wejściem w życie niniejszego rozporządzenia tracą również moc obowiązującą ustawy: z dnia 27 lutego 1931 r. (Dz. U. R. P. Nr. 22, poz. 130) i z dnia 10 marca 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 27, poz. 249) w sprawie częściowych zmian rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 26 marca 1927 r. o monopolu spirytusowym (Dz. U. R. P. Nr. 32, poz. 289).

4. Na czas trwania mocy obowiązującej rozporządzeń Rady Ministrów, wydanych na podstawie art. 48, przepisy ustawy z dnia 18 marca 1932 r. w sprawie regulowania stosunków w przemyśle naftowym (Dz. U. R. P. Nr. 30, poz. 306) ulegają zawieszeniu, o ile odnoszą się do mieszanek spirytusowych.

Załącznik do art. 62 rozp. Prez. Rz.
z dnia 11 lipca 1932 r. (poz. 586).

Opłaty od wyrobu i przerobu spirytusu, wyrobu drożdży oraz od sprzedaży spirytusu i napojów alkoholowych.

I. Od wyrobu.

a) spirytusu:

1) opłata stała za odpęd pierwszych 100.000 litrów spirytusu 100° . . . . . 100 zł.
2) opłata dodatkowa za odpęd każdych następnych 100.000 litrów spirytusu 100° . . 10 „

b) drożdży w drożdżownicach niepędzących spirytusu opłata stała . . . . 15 „

II. Od przerobu spirytusu.

a) w fabrykach wódek:

1) opłata stała za przerób pierwszych 20.000 litrów spirytusu 100° . . . . . 2.500 „
2) opłata dodatkowa za przerób każdych następnych 1.000 litrów . . . . . 150 „

b) w rektyfikacjach:

1) opłata stała za oczyszczanie pierwszych 100.000 litrów spirytusu surowego przyjętego do oczyszczania	520 „
2) opłata dodatkowa za każde następne 100.000 litrów spirytusu surowego	52 „

c) w innych przedsiębiorstwach:

1) opłata stała za przerób pierwszych 10.000 lit.	10 „
2) opłata dodatkowa za przerób każdych następnych 10.000 litrów	10 „

III. Sprzedaż hurtowa.

	w miejscowościach I kl.	II kl.	III kl.	
1) wszelkich napojów alkoholowych . .	450	400	350	zł.
2) wina, miodu i piwa	100	50	25	„

IV. Sprzedaż detaliczna.

	w miejscowościach I kl.	II kl.	III kl.	
1) wyłącznie w naczyniach zamkniętych:				
a) wszelkich napojów alkoholowych oraz spirytusu	200	100	50	zł.
b) wina, miodu i piwa	50	25	15	„
2) w naczyniach zamkniętych i na kieliszki:				
A. wszelkich napojów alkoholowych oraz spirytusu w naczyniach zamkniętych:				
a) w zakładach restauracyjnych zatrudniających ponad 20 pracowników	900	600	300	„
b) w zakładach restauracyjnych zatrudniających do 20 pracowników	400	200	100	„
c) w cukierniach bez podawania potraw kuchennych, w karczmach, w domach zajezdnych i t. p. . . .	200	100	50	„
B. wina, miodu i piwa	100	50	25	„

3) bufety stałe ze sprzedażą:

a) wszelkich napojów alkoholowych .	100	75	50	„
b) wina, miodu i piwa . . .	25	12	6	„

4) bufety czasowe ze sprzedażą:

a) wszelkich napojów alkoholowych na dobę	10	7	5	„
b) wina, miodu i piwa na dobę .	5	3	2	„

Minister Skarbu może wydać bliższe przepisy w sprawie zaliczania zakładów, wyszczególnionych w ust. 2, do poszczególnych grup.

Pod względem wymiaru opłat od sprzedaży zalicza się:

a) do klasy I — miasta: Katowice, Kraków, Lwów, Łódź, Poznań i Warszawę,

b) do klasy II — miasta, liczące ponad 10.000 mieszkańców,

c) do klasy III — wszystkie inne miejscowości.

Przy zaliczeniu miejscowości do poszczególnych klas, miarodajne są wyniki urzędowo ogłoszonego spisu ludności.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów: *A. Prystor*

Minister Spraw Wewnętrznych: *Bronisław Pieracki*

Minister Spraw Zagranicznych: *August Zaleski*

Minister Spraw Wojskowych: *J. Piłsudski*

Minister Skarbu: *Jan Piłsudski*

Minister Sprawiedliwości: *Czesław Michałowski*

Minister Wyznań Relig. i Oświecenia Publ.: *J. Jędrzejewicz*

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych: *Sew. Ludkiewicz*

Minister Przemysłu i Handlu: *Zarzycki*

Minister Komunikacji: *Kühn*

Minister Pracy i Opieki Społecznej: *Hubicki*

Minister Poczt i Telegrafów: *Boerner.*

Refleksje.

W Nr. 6 „Czasopisma Skarbowego“ umieszczono b. uszczypliwą wzmiankę o Walnym Zjeździe Delegatów Kół i Okręgów S. U. K. S.

Sprawozdawca nie był wprawdzie uprzejmy przytoczyć szczegółów i ograniczył się do bardzo ogólnych i bardzo nawet luźnych uwag, ale za to obfitujących w docinki.

Oburzenie Sz. Sprawozdawcy wywołał fakt, że Walny Zjazd nie zgodził się na ściślejszą konsolidację z S. U. S., a w szczególności na połączenie redakcyj „Wiadomości Kontroli Skarbowej“ i „Czasopisma Skarbowego“.

W dyskusji nad tą sprawą wysuwano różne argumenty przeciwko tej koncepcji, najlepszego jednak dostarczył teraz Sz. Sprawozdawca, w ten właśnie sposób informując swych czytelników o przebiegu obrad Walnego dorocznego Zjazdu Delegatów pokrewnego Związku.

Wiadomą jest rzeczą, że w szeregach tak S. U. S., — jak i S. U. K. S. jest wielu zwolenników połączenia tych dwóch organizacyj, ale do jednomyślności w tej sprawie droga nie prowadzi przez nieuzasadnione docinki.

Uważamy jedynie za niedopatrzenie Redakcji „Czasopisma Skarbowego“ umieszczenie takiego właśnie sprawozdania, gdyż Redakcja ta dążąc do jaknajwiększego zbliżenia nie mogła celowo umieścić takiego artykułu, podkopującego grunt do ostatecznego połączenia naszych organizacyj, a w pierwszym rzędzie wydawania wspólnego czasopisma.

Czasopismo związkowe ma za zadanie sprawy organizacji popularyzować i najgorręcej ich bronić; jakiej obrony swych spraw mogliby członkowie S. U. K. S. spodziewać się po „Czasopiśmie Skarbowem“ jeśli doroczny bilans działalności — Walny Zjazd został przez nie tak potraktowany.

Jeżeli Sz. Autor artykułu sądził, że w ten sposób pognębi S. U. K. S., to się pomylił, a sprawie połączenia naszych organizacyj oddał prawdziwie niedźwiedzią przysługę, sobie zaś wystawił świadectwo niezbyt wielkiego wyrobienia społecznego i życiowego, gdyż z artykułu tego, wygląda jak sztubak w bezsilnej złości plujący wokół siebie.

Nie mamy zamiaru wszczynać w tej sprawie jakiejś polemiki na ten temat, chcieliśmy tylko rzucić luźną uwagę, jakie wrażenie zrobił ten artykuł na większości naszych kolegów z S. U. K. S.

Rachunek Działalności za czas od

Dochody.

1.	Odsetki z r/ku w P. K. O.	906,41	
2.	Wpływ ze sprzedanycy cegiełek . .	22.505,30	
3.	Dobrowolne ofiary na „Dom Zdrowia“	681,—	
4.	Wpisowe	46,—	
5.	Składki członkowskie	23.423,70	
6.	Wpływy ze sprzedaży żetonów. . .	314,—	
7.	Dochód z domn Zdrowia za 1931 r.	2.327,05	50.203,46
8.	Pokryto z kapitału Obrotowego . .		58.082,02
	Ogółem . . .		108.285,48

108.285,48

Za Zarząd Główny:

P. O. Prezesa (—) *T. Woydat* Skarbnik: (—) *A. Gerwin*

Sekretarz-Członek Zarządu: (—) *Wierzbowski*

1/I — 1931 r. do 31/XII — 1931 r.

Wydatki.

1. Koszty reprezentacji	1.050,—	
2. Prowizje w P. K. O.	66,84	
3. Wpłaty na budowę „Domu Zdrowia" . . . . . , ...	68.354,11	
4. Wydawnictwo „W. K. S.	10.648,30	
5. Pensje	5.720,—	
6. Świadectwo socjalne	365,20	
7. Koszty podróży i djety	5.197,60	
8. Utrzymanie lokalu	1.782,29	
9. Druki i materjały piśmienne . . .	1.309,15	
10. Zapomogi bezzwrotne	5.519,74	
11. Ofiary	5,—	
12. Składki do Centrali Urzędniczych.	1.677,25	
13. Opłata telefoniczna	405,50	
14. Koszty Walnego Zjazdu	4.142,90	
15. Różne drobne wydatki	141,60	
16. Wypłacone Stypendja	1.900,—	108.285,48
Ogółem . .		108.285,48

Główna Komisja Rewizyjna:

(—) J. Gałdyn. M. Sklenarz. Fr. Bułdak. Leon Gruca.

W dniu 30 maja 1932 roku zmarł w szpitalu m. Wielunia

ś. p. **FRANCISZEK PRUS**

Rewident Kontroli Skarbowej, Członek Stowarzyszenia Urzędników Kontroli Skarbowej, przeżywszy lat 38.

Cześć Jego pamięci.

Komunikaty.

KOMUNIKAT Nr. 10.

W związku z projektem zlikwidowania sprzedaży cegiełek na „Dom Zdrowia" Zarząd Główny prosi wszystkich Kolegów posiadających jeszcze niesprzedane cegiełki, o rozsprzedanie ich do dnia 1 września r. b. i nadesłanie uzyskanych pieniędzy do Zarządu Głównego za pośrednictwem P. K. O. na konto Nr. 1444, z adnotacją „cegiełki". Jednocześnie prosimy wszystkie niesprzedane cegiełki przesłać do Zarządu Głównego Warszawa, Koszykowa Nr. 45 m. 8.

KOMUNIKAT Nr. 11.

W poprzednim numerze „Wiadomości Kontroli Skarbowej" podając sprawozdanie z Walnego Zjazdu Delegatów z powodu braku miejsca nie zdołaliśmy umieścić rachunku działalności. Ze względu na konieczność zapoznania ogółu Kolegów z tym rachunkiem, będącym odpowiednikiem rachunku zysków i strat w instytucjach obliczonych na zysk pozwoliliśmy sobie rachunek ten podać obecnie. Prosimy o wybaczenie za opóźnienie, ale zostało ono spowodowane jedynie koniecznością ścisłego stosowania się do objętości numeru gdyż musi on obejmować 16, 24 332 i t. d. stron.

Komitet redakcyjny: Stanisław Woropaj, Albin Wądołowski i Kazimierz Gliński.

Redaktor: JÓZEF WIERZBOWSKI.

Wydawca: Zarząd Główny Stow. Urzędn. Kontr. Skarbowej w Warszawie.

Warszawskie Zakłady Graficzne, Wilcza 60, tel. 893-47.